

Dosarul nr. 3ra-321/17

Instanța de fond: Judecătoria Centru, mun. Chișinău – A. Cucerescu

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Ciugureanu, G. Dașchevici, E. Clim

Î N C H E I E R E

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecătoriSvetlana Filincova,
Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas,soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de
către Ivan Burlacuîn pricina civilă la acțiunea lui Ivan Burlacu împotriva Inspectoratului General
al Poliției, intervenient principal Centrul Național Anticorupție privind anularea
ordinului cu privire la sancționarea disciplinară cu concedierea din organele de
poliție, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența
forțată, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 26 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

Ivan Burlacu la data de 18 iunie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, cu modificările ulterioare, solicitând anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare prin concediere din organele de poliție, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu în raport de 4 039,0 lei lunar, repararea prejudiciului moral în mărime de cinci salarii lunare și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5 500 lei (f.d. 4-12, 35, vol. I).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că din 02 decembrie 2013 a fost angajat în calitate de inspector inferior patrulare al Plutonului Sângerei, Glodeni, Fălești al Companiei de Patrulare nr. 2 Bălți al Regimentului de Patrulare Nord al INP al IGP al MAI, fiind încheiat contractul individual de muncă pe o durată nedeterminată.

La data de 23 aprilie 2015 Direcția Inspectare Efectivă al IGP în temeiul raportului Centrului Național Anticorupție a inițiat ancheta de serviciu. Potrivit raportului în perioada 23 octombrie 2014-08 aprilie 2015, în baza Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale a fost verificat modul de respectare de către agenții publici a obligațiilor și atribuțiilor de serviciu precum și regulile de conduită.

Constatarea identității reclamantului a fost efectuată din imaginile video prezentate de CNA de către inspectorul principal al Secției administrare personal al Direcției resurse umane.

În cadrul anchetei de serviciu s-a stabilit, că la data de 20 ianuarie 2015 conform graficului de serviciu aprobat de către conducerea INP al IGP, inspectorul inferior patrulare Anatolie Grițco și inspectorul inferior Ivan Burlacu, aflându - se pe traseul Bălți- Orhei, cu autopatrula MAI9765, de comun acord cu Anatolie Grițco au stopat unitatea de transport condusă de către testatorul de integritate, la care era special amenajată o cameră de luat vederi. Din imaginile video administrate se prezumă, că inspectorul inferior patrulare al INP al IGP Anatolie Grițco a comunicat testatorului de integritate că acesta a comis 3 încălcări și urmează a fi întocmit un proces – verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea unei amenzi în mărime de 1 000 lei și 11 puncte de penalizare.

De asemenea din raportul agentului testator rezultă, că acesta a purtat discuții cu Ivan Burlacu, care a acceptat suma de 200 lei în schimbul neîntocmirii procesului – verbal cu privire la contravenție pentru încălcările comise.

Prin ordinul IGP nr. 335 ef din 21 mai 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare reclamantul este acuzat că a folosit situația de serviciu și a primit 200 lei, restituindu-i documentele testatorului fără a întreprinde măsuri de constatare și documentarea unei eventuale contravenții, fiindu-i imputată încălcarea prevederilor art. art. 26 alin. 1, lit. b) și c) și art. 28 alin. 1, lit. h) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, pct. 8, subpct. 2 și 3 al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013, pct. 13 și pct. 25, lit. a), b),c), d) al Codului de Etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006 și cap. I, pct. 34, lit. d), pct. 35, lit. b), pct. 37, cap II, pct. 1 și 2 subpct. 4, pct. 3 subpct. 19, lit. e), t), subpct. 21,22 lit. c), pct. 9) din Regulamentului Serviciului patrulare rutieră, aprobat prin ordinul MAI nr. 45 din 19 februarie 2010.

Totodată i se impută necomunicarea circumstanțelor cazului ofițerului de serviciu al Dispeceratului subdiviziunii din care face parte, neîntocmirea actelor corespunzătoare de constatare, prin ce a încălcat prevederile pct. 5.25, alin. 2 ale Instrucțiunilor privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni, aprobat prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 cu privire la evidența unică a infracțiunilor.

În opinia reclamantului concluziile anchetei de serviciu privind abaterile disciplinare invocate sunt neîntemeiate, și neprobate, iar acțiunea imputată nu întrunește semnele unei abateri disciplinare, care ar da temei aplicarea celei mai grave sancțiuni sub formă de concediere, care potrivit art. 17, lit. e) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției atrage sancțiunea disciplinară pentru comiterea unui act de corupție, a unui fapt de comportament corupțional, dacă această nu întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Astfel, angajatorul nu a ținut cont de gravitatea bănuielii de comiterea unei abateri disciplinare, de alte circumstanțe obiective, cum ar fi lipsa abaterilor

disciplinare anterior, reputația ireproșabilă, vechimea în muncă, luând la bază raportul agentului testator.

Articolele 2, 9, 10, 11, 12 și 16 ale Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 7 din 16 aprilie 2015 au fost declarate neconstituționale, astfel, nu puteau fi aplicate la caz.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 07 decembrie 2015 s-a atras Centrul Național Anticorupție în calitate de intervenient principal (f.d. 90-91, vol. I)

Centrul Național Anticorupție a înaintat propriile pretenții, prin care a solicitat încasarea de la Ivan Burlacu suma de 200 lei transmisă acestuia în cadrul testului de integritate profesională (f.d. 62-63, vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 04 mai 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Ivan Burlacu ca fiind neîntemeiată, s-a admis cererea Centrului Național Anticorupție, s-a încasat de la Ivan Burlacu în beneficiul Centrului Național Anticorupție suma de 200 lei, acceptate de acesta în cadrul testului de integritate (f.d. 202, 205-215, vol. I).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 11 mai 2016 Ivan Burlacu și avocatul acestuia Angela Procopciuc a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei hotărâri noi privind admiterea acțiunii (f.d. 219, vol. I, 3-34, vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 26 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de Ivan Burlacu, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 04 mai 2016 (f.d. 83,84-94, vol. II).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că anterior emiterii ordinului nr. 335 ef din 21 mai 2015 a fost efectuată ancheta de serviciu în cadrul căreia s-a constatat că acțiunile lui Ivan Burlacu se încadrează în abatere disciplinară, iar aplicarea sancțiunii disciplinare cât și constatarea gravității acesteia ține de competența angajatorului. Astfel, Inspectoratul General al Poliției este îndreptățit să aplice pentru abaterea comisă sancțiune disciplinară cu concedierea din funcția deținută.

De asemenea, instanța de apel a analizat și combătut toate argumentele lui Ivan Burlacu cu privire la ilegalitatea emiterii ordinului de concediere, reținându-le ca fiind nefondate.

Totodată a constatat întemeiată pretenția Centrului Național Anticorupție de încasarea din contul lui Ivan Burlacu a sumei de 200 lei, transmiși de testatorul de integritate, menționând că testarea a avut loc la data de 20 ianuarie 2015 până la declararea neconstituțională a art. 2, 9, 10, 11, 12 și 16 al Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel la data de 01 februarie 2017 Ivan Burlacu a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă acțiunea (f.d. 101-107, vol. II)

În motivarea recursului a indicat, că instanțele judecătorești au încălcat normele de drept material, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, iar probele au fost apreciate arbitrat.

La data de 27 februarie 2017 Inspectoratul General al Poliției a depus referință la cererea de recurs depusă de Ivan Burlacu, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, iar în eventualitatea în care recursul va trece admisibilitatea a solicitat respingerea recursului ca fiind nefundat cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe (f.d. 113-117, vol. II).

Centrul Național Anticorupție la data de 10 martie 2017 a depus referință la cererea de recurs depusă de Ivan Burlacu, prin care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe (f.d. 120, vol. II).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 26 octombrie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 21 decembrie 2016, confirmare privind recepționarea acestora la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus de către Ian Burlacu la data de 01 februarie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ivan Burlacu este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Ivan Burlacu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ivan Burlacu inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ivan Burlacu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 în pricina civilă la acțiunea lui Ivan Burlacu împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient principal Centrul Național Anticorupție privind anularea ordinului cu privire la sancționarea disciplinară cu concedierea din organele de poliție, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas